

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 136: Vọng Chăng Trừ Tận, Mà Nói Là An Trụ Nơi Chân Tánh Như Như, Thì Ngay Một Niệm Đây, Vẫn Là Vọng Tưởng

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 009)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Vọng chăng trừ tận, mà nói là an trụ nơi chân tánh Như Như, thì ngay một niệm này, vẫn là vọng tưởng.】

Có thể thấy rằng vọng niệm rất khó trừ, chân tâm rất khó hiện tiền, đây chẳng phải là việc dễ dàng. Chúng ta cần phải nghiêm túc, cần phải nỗ lực, phải xem việc này thực sự là đại sự đứng hàng đầu trong suốt cuộc đời mình để mà thực hiện; ngoài việc này ra, thấy đều là chuyện nhỏ. Đây mới là đại sự của cả đời chúng ta, quyết định không thể nào lơ là sơ suất.

“Vọng chăng trừ tận”, chữ “Vọng” nói ở chỗ này là chỉ cho Kiến Tư phiền não, Trần Sa phiền não. Kiến Tư, Trần Sa cần phải đoạn tận, sau đó lại phá một phẩm Vô minh, thì mới thấy được một phần Pháp thân, đến lúc này mới an trụ nơi chân tánh Như Như. Chúng ta gọi bậc người như vậy là Pháp Thân Đại Sĩ. Ngài mới an trụ nơi chân tánh Như Như, cũng chính là phá một phẩm Vô minh, chứng một phần Pháp thân.

Từ đó cho thấy, cái “Vọng phải trừ tận” được nói ở đây, là chú trọng ở Kiến Tư, ở Trần Sa. Nếu chưa đạt đến cảnh giới này mà chúng ta muốn an trụ nơi chân tánh Như Như, thì một niệm mong cầu này vẫn cứ là một cái vọng tưởng.

Những đạo lý này, những lời nói này, trong các buổi giảng cứ được lặp lại không ngừng, nhắc nhở không ngừng, mục đích là muốn chúng ta giờ giờ khắc khắc không được quên, không được lơ là, thì chúng ta dụng công mới như pháp, mới có một chỗ để vào. Chỗ nhập môn, chỗ để đi vào đó đòi hỏi phải loại bỏ hết thấy chướng ngại.

Ví dụ như trước đây tôi có nhắc với mọi người về việc niệm Phật. Niệm Phật thì cứ một lòng chân thật mà niệm tới cùng là tốt, là như pháp. Nếu như thường hay bận tâm lo nghĩ rằng: *“Tôi niệm đã lâu rồi sao vẫn chưa được nhất tâm? Chừng nào mới được nhất tâm?”*, thì đây gọi là khởi vọng tưởng. Niệm Phật tối kỵ nhất chính là xen tạp. Trong lúc bạn niệm Phật mà còn xen tạp một niệm *“khi nào mới được nhất tâm”*, thì công phu của bạn đã bị phá hoại rồi.

Cứ thật thà mà niệm, căn bản là không cần hỏi, tự nhiên sẽ được nhất tâm. Nếu như có một niệm *“muốn được nhất tâm”* chần ngang ở đó, thì bạn niệm Phật cả một đời cũng sẽ không đạt được nhất tâm. Chương ngại là bị chương ở ngay chỗ này, điều này không thể không biết.

Phía dưới, “Kính vân”, đây là nói trong Kinh Lăng Nghiêm, là lời Đức Phật giảng cho chúng ta.